

nets Opfattelse af, hvad der tiltrænges. Foruden Købet af selve den Ejendom, hvor Postkontoret nu er indrettet, har man ment at burde sikre sig Forkøbsret til en Naboejendom, og ved tredje Behandling vil der kunne stilles et Forslag om en Bevilgning til Erhvervelse af denne Naboejendom. Spørgsmaalet om paa disse to Grunde at bygge en ny Postbygning er, kan jeg forsikre det ærede Medlem om, en af de Foranstaltninger, der ligger Postvæsenet mest paa Sinde. Jeg haaber, det maa kunne finde sin Afgørelse i næste Finansperiode.

Jeg er blevet anmodet om, skønt Sagen ikke er nævnt specielt, her at gentage nogle Oplysninger, der er givne i Udvalget angaaende Posttjenestens Besørgelse under Pakmestrenes Indkaldelse som Reserveunderofficerer. Der er blevet klaget over, at Ferieforholdene og Afløsningsforholdene paa Grund af disse Postpakmestres Indkaldelse som Reserveunderofficerer er blevet ugunstigere for det øvrige Personale. Dette har man haft sin Opmærksomhed henvendt paa og søgt det ændret, og den 8. November er der derfor tilgaaet Jernbanepostkontorerne nærmere Meddelelse i saa Henseende. Ordningen vil blive den, at der holdes Afløsningspakmestre i tilpas Antal til Disposition under Sygdom og lign., medens yderligere Afløsning ved Ferie m. m. skaffes ved midlertidig Anvendelse af Postbude, der saa atter erstattes ved deres Kontor af Reservemandskab. Ferierne planlægges forud, og de skal normalt ikke ændres i Løbet af Perioden; de lægges endvidere ikke — eller kun i ringe Omfang — i den Tid, i hvilken Indkaldelserne til Hærens Reserve finder Sted, og der opnaas herved disponibel Afløsning for de indkaldte. For saa vidt disse ønsker at faa indtil 14 Dage af deres Indkaldelse betragtet som Ferie — hvorved de opnaar at blive fri for at betale 1½ Kr. pr. Dag for deres Tjenestes Udførelse —, imødekommes dette. Disse Oplysninger, som blev givet i Udvalget, var de, der havde rejst Samraadet, tilfredsstillede ved, og jeg antager, at dette betyder, at man ogsaa i de nævnte Kredse erkender, at Ordningen vil være ønskelig.

Tilbage har jeg saa kun at gøre en Bemærkning om Landpostbudenes Forhold, som har været Genstand for den Behandlingsmaade, at Finansudvalget har, om jeg saa maa sige, konsuleret Lønningsudvalget om Spørgsmaalet og erholdt to Svar, et fra dets Flertal og et fra dets Mindretal. Jeg skal i al Almindelighed udtale min Tilfredshed over, at det samlede

Finansudvalg efter at have hørt Lønningsudvalget er blevet staaende ved det Forslag, som er fremsat. Til den sidste ærede Taler, det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Svendsen), der sagde, at han havde gjort dette, fordi han ikke vilde lægge Hindringer i Vejen for, at Landpostbudene fik denne vel fortjente Lønforbedring, kan jeg kun sige, at det glæder mig, at der dog altsaa virkelig kan ske Udvikling og Forbedring i denne Verden; thi i Fjor vilde han og hans Meningsfæller aldeles ikke indse, at det var nødvendigt at foretage det Skridt, som man nu altsaa ikke vil lægge sig i Vejen for. Jeg kan kun sige, at hver Gang nogen omvender sig til det bedre, er der Glæde i de Kredse, som Forbedringen kommer til gode. Om selve Spørgsmaalet maa jeg sige, at jeg tror, det har vakt en ikke ringe Opmærksomhed, at ogsaa Lønningsudvalgets Mindretal direkte paakalder et Lovforslag om Ændring af Lønningslovene af 1908. Jeg skal ikke sige mere end dette: Jeg tror, det har vakt almindelig Opmærksomhed. Jeg har haft den Fornemmelse, at der ellers har været Utilbøjelighed her i Tinget til at skride til en Revision af disse Love, idet man jo kan sige sig selv, at naar Revisionen paabegyndes paa eet Sted i disse Love, vil det let drage en mere almindelig, maaske en det hele omfattende Revision med sig. Saaledes som alle Forhold med Hensyn til Landpostbudene foreligger, føler jeg mig overbevist om, at det er den rigtige Vej, jeg er gaaet, naar jeg har fremsat det Forslag, der i Fjor opnaede et stort Stemmetail her i Tinget, nemlig Forslag om en midlertidig Lønningsforhøjelse, der kommer alle Landpostbude til gode, og jeg har haft den Tilfredsstillelse, at ogsaa Landpostbudenes meget store Flertal, deres Hovedorganisation, ganske har anerkendt, at dette Synspunkt er rigtigt. Naar Udvalget har taget Forbehold vedrørende den foreslaaede Bevilgning til Landpostbudenes Sygeunderstøttelse, maa jeg dertil bemærke, at Lønforhøjelsen paa 15 pCt. og Sygeunderstøttelsesbeløbet efter min Mening nødvendigvis hører sammen for at kunne tilvejebringe en tilfredsstillende Forbedring af Landpostbudenes Kaar, og jeg maa derfor meget indtrængende opfordre Finansudvalget til, naar det skal tage endelig Stilling til Spørgsmaalet om Sygeunderstøttelser, da ogsaa at bevilge dette Beløb. Det er en integrerende Del af den samlede Forbedringsplan, som jeg har tilladt mig at fremsætte for dette høje Ting.